

[Hedelund.]

indsat en Dispensationsbestemmelse med Hensyn til Veje i Københavns Amtsrads-kreds. Under første Behandling blev det fra flere Sider fremhævet, at det ogsaa kunde være nødvendigt at have en Dispensationsbestemmelse vedrørende Veje, der havde deres Beliggenhed i Nærheden af større Købstæder som Odense, Aarhus og Aalborg. Da man indenfor Udvalget blev klar over, at det kunde være nødvendigt, vilde man ikke gaa den Vej at udvide Dispensationsbestemmelsen til at gælde Veje i flere Amter, men man foreslog at indsætte den almindelige Regel, at Bygninger holdes i en Afstand fra Vejens Midtlinie af indtil 17½ Meter for Landevejes Vedkommende og indtil 12½ Meter for anden offentlig Vejs eller Gades Vedkommende, og at det i øvrigt overlades til Kommunalbestyrelsen at træffe Bestemmelse om, hvilken Vejbredde der skal være, idet Udvalget er klar over, at ingen Kommunalbestyrelse vil udvide en Vej til større Bredde, end det er nødvendigt, og end den økonomiske Bæreevne kan overkomme. Derfor er der Enighed om Ændringsforslagene 1, 2 og 3.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4, om hvilket der ogsaa er Enighed, skal jeg henvise til de Bemærkninger, der er gjort i Betænkningen.

Jeg kommer dernæst til et af de Ændringsforslag, om hvilke der er nogen Uenighed indenfor Udvalget, Ændringsforslag Nr. 5. Det samme Mindretal, som ikke kan gaa med til dette Ændringsforslag, kan ej heller gaa med til Ændringsforslag Nr. 8. Naar Flertallet har ment, at det var nødvendigt at foretage den under Nr. 5 foreslaaede Ændring, skal jeg bl. a. henvise til den Bestemmelse, der findes i det foreliggende Lovforslags § 4, og som gaar ud paa, at naar de fastsatte Frister er udløbet o. s. v.,

„bliver de nævnte Beslutninger ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning at tinglyse paa de paagældende Ejendomme“.

Man har ment, at her, hvor det drejer sig om en offentlig Interesse, nemlig Hensynet til at der kommer saa ensartede Forhold som muligt, vil det være nødvendigt, at Udmaalingen foretages af en Mand, der har den specielle Uddannelse, som en Landinspektør har, og det saa meget mere, som man af Hensyn til fremtidige Forhold har ment det nødvendigt, at der ved Tinglysningen vedlægges et Kort. Vi fra vor Side erkender, at man i Almindelighed ikke skal paalægge hverken private ej heller

Kommunalbestyrelser større Ulejlighed og Omkostning end højst nødvendigt, men vi maa mene, at hvor det drejer sig om en virkelig offentlig Interesse, maa man skabe den Sikkerhed, man kan skabe derved, at det paagældende Arbejde udføres af Folk, der har den dertil egnede Uddannelse. Flertallet har derfor ment det nødvendigt at foretage en Ændring som den under Nr. 5 foreslaaede. Jeg skal føje til, at den her foreslaaede Bestemmelse ikke vil medføre nogen som helst Ekstraudgift for de paagældende Grundejere. Tværtimod vil jeg mene, at Bestemmelsen vil skabe Sikkerhed for de paagældende Grundejere derved, at der naas en saa god Afgørelse af Spørgsmaalet, som tænkes kan.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 trænger ikke til nærmere Begrundelse; der er Enighed om dem.

Hvad jeg har sagt om Ændringsforslag Nr. 5 i Almindelighed, kan ogsaa gælde Ændringsforslag Nr. 8. Man har ment, at det var nødvendigt, at en Landinspektør ledede Forhandlingerne ved Taksationen, idet Landinspektøren vil være inde i alle Detailspørgsmaal vedrørende disse Forhold.

Naar Udvalget med Tilslutning af Indenrigsministeren har stillet Ændringsforslag Nr. 9, beror det paa, at der eksisterer det ejendommelige Forhold, at det kun er enkelte Kommuner, særlig saadanne, der ligger i Nærheden af Købstæder, der har en Bygnings- eller Vejvedtægt, og yderligere deri, at for enkelte af disse Kommuner Vedkommende gælder denne Bygnings- eller Vejvedtægt ikke hele Kommunen, men kun enkelte Dele eller en enkelt Del af den af mere bymæssig bebygget Karakter. Derfor har vi ment, at der her var et Hensyn at tage til Kommunalbestyrelserne, og at dette Hensyn toges ved Vedtagelsen af det Ændringsforslag, der foreligger her, idet der, naar det vedtages, altid vil blive ensartede Regler, hvad der i modsat Tilfælde ikke vilde blive.

De øvrige Ændringsforslag trænger ikke til nærmere Begrundelse.

Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for samtlige Ændringsforslag.

J. C. A. Larsen: Som man vil se af Betænkningen, og som den ærede Ordfører har omtalt, har et Mindretal i Udvalget ikke kunnet gaa med til to af de stillede Ændringsforslag: Ændringsforslag Nr. 5 til § 1 og Ændringsforslag Nr. 8 til § 2. Mindretallet maa modsætte sig, at man ved særlige Bestemmelser fastsætter, at Kom-